งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเถ้าปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นวัสดุพลอยได้จากโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มที่ใช้กากของ ผลปาล์มเผาเป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า มาใช้เป็นวัสดุปอชโซลานในมอร์ด้าร์ นำเถ้าปาล์มน้ำมัน มาปรับปรุงกุณภาพโดยการบดจนอนุภาคมีปริมาณด้างบนตะแกรงมาตรฐานเบอร์ 325 เท่ากับร้อยละ 15-20 (ละเอียดปานกลาง) และไม่เกินร้อยละ 5 (ละเอียดมาก) รวมกับเถ้าปาล์มน้ำมันที่ไม่ได้บดเป็น 3 ขนาด แทนที่ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ที่อัตราร้อยละ 10, 20, 30 และ 40 โดยน้ำหนักวัสดุ ประสานเพื่อหล่อมอร์ด้าร์ จากนั้นแบ่งมอร์ด้าร์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกบ่มในน้ำประปา และ กลุ่มที่ 2 แช่ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตความเข้มข้นร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก ทดสอบกำลังอัดของ มอร์ด้าร์ทั้งสองกลุ่มที่อายุ 7, 28, 60, 90, 180, 270 และ 360 วัน นอกจากนี้ยังทดสอบการขยายตัวของ แท่งมอร์ด้าร์ขนาด 2.5x2.5x28.5 ซม. ที่ผสมเถ้าปาล์มน้ำมันและเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ เมื่อแช่ในสารละลาย แมกนีเซียมซัลเฟตความเข้มข้นเดียวกัน

ผลการวิจัยพบว่ากำลังอัดของมอร์ด้าร์ที่ผสมเล้าปาล์มน้ำมันก่อนบดเมื่อบ่มในน้ำประปามีกำลังอัดค่ำ กว่ามอร์ด้าร์มาตรฐานของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนค์ประเภทที่ 1 ทุกอายุการทดสอบ และมีค่าลดลงมาก เมื่อการแทนที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าเล้าปาล์มน้ำมันก่อนบดไม่เหมาะสมนำมาเป็นวัสดุปอชโซลาน ส่วนเล้าปาล์มน้ำมันที่ปรับปรุงกุณภาพโดยการบด พบว่ามอร์ด้าร์มีกำลังอัดเพิ่มขึ้นจากมอร์ด้าร์ที่ผสม เล้าปาล์มน้ำมันก่อนบดมาก โดยการแทนที่เล้าปาล์มน้ำมันขนาดละเอียดปานกลางและขนาดละเอียด มากในอัตราร้อยละ 10 และ 20 โดยน้ำหนักวัสดุประสาน ตามลำดับ สามารถให้กำลังอัดของมอร์ด้าร์ ที่อายุ 90 วันในระดับเดียวกับมอร์ด้าร์มาตรฐานของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนค์ประเภทที่ 1 โดยมีค่าเท่ากับ ร้อยละ 100 และ 99 ตามลำดับ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น สำหรับกำลังอัดของมอร์ด้าร์ที่ ส่วนผสมเดียวกันเมื่อแช่ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตความเข้มข้นร้อยละ 5 พบว่ามีการพัฒนา กำลังอัดเพิ่มขึ้นจนถึงอายุ 180 วัน หลังจากนั้นที่อายุ 360 วัน กำลังอัดของมอร์ด้าร์ทุกส่วนผสมมีค่า ลดลง โดยมอร์ด้าร์ที่ผสมเล้าปาล์มน้ำมันทุกความละเอียดมีค่าลดลงมากขึ้นเมื่อการแทนที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการแทนที่ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 ด้วยเล้าปาล์มน้ำมันขนาดละเอียดมากใน อัตราร้อยละ 10 พบว่ากำลังอัดของมอร์ด้าร์มีค่าสูงกว่ามอร์ด้าร์มาตรฐานของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 5 แม้ว่าแช่ในสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟตนาน 360 วัน

ส่วนการขยายตัวของมอร์ต้าร์เนื่องจากสารละลายแมกนีเซียมซัลเฟต พบว่าแท่งมอร์ต้าร์ที่ผสม เถ้าปาล์มน้ำมันและเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ขนาคละเอียคปานกลาง และขนาคละเอียคมากทุกอัตรา การแทนที่มีการขยายตัวที่อายุ 364 วันต่ำกว่ามอร์ต้าร์มาตรฐานของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนค์ประเภทที่ 5 โดยการแทนที่ร้อยละ 30 ค้วยเถ้าปาล์มน้ำมัน และร้อยละ 20 ค้วยเถ้าแกลบ-เปลือกไม้ มีค่าการขยายตัว ต่ำสุด และมีแนว โน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อการแทนที่สูงขึ้น This research was to study the utilization of Palm Oil Fuel Ash (POFA), a by-product from palm oil mills, which palm oil residues was burnt as fuel for electricity generation. Pozzolanic property of mortar containing POFA was investigated. Original POFA from a palm oil industry was improved the quality by grinding until the particle sizes retained on sieve No. 325 were 15-20 (fine POFA) and less than 5 percent (very fine POFA) by weight. Then, Portland cement type I was partially replaced by ground or unground POFA at the rates of 10 to 40 percent by weight of binder to cast mortars. All mortars were separated into 2 groups, the first group was cured in water and the other was immersed in 5 percent of magnesium sulfate solution. The compressive strengths of both groups of mortars were tested at the ages of 7, 28, 60, 90, 180, 270, and 360 days. In addition, the expansions of mortar bars containing POFA and RHBA (Rice Husk-Bark Ash) due to 5 percent of magnesium sulfate solution were also investigated by using prism having the cross section of 2.5x2.5 cm and 28.5 cm in length.

The results revealed that when curing in water, the compressive strength of mortars mixed with original POFA were lower than that of Portland cement type I mortar at all ages. The compressive strength of original POFA mortars decreased as the percent replacement of POFA increased. However, the mortars mixed with fine and very fine POFA at 10 and 20 percent, respectively gave the compressive strength as high as that of Portland cement type I mortar at the age of 90 days and tended to increase higher at the later age. For mortars immersed in magnesium sulfate solution, the compressive strength of all mortars were as high as those of mortars cured in water until 180 days and reduced at the age of 360 days. The strength loss of POFA mortars in magnesium sulfate solution was increased with the increase of the replacement of cement. However, the compressive strength of mortar mixed with 10 percent of very fine POFA was higher than that of Portland cement type V mortar although it was immersed in magnesium sulfate solution for 360 days.

The expansions of all mortar bars containing POFA or RHBA at the age of 364 days were less than that of mortar bar made from Portland cement type V. The use of ground POFA or ground RHBA at the rates of 30 and 20 percent by weight of binder, respectively gave the lowest expansion value of each type of pozzolan and tended to increase with the increase of the replacement of cement.